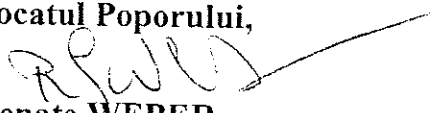

Avocatul Poporului,

Renate WEBER

Notă

privind propunerea de soluționare a petiției înregistrate la instituția Avocatul Poporului cu nr. 21666 din 2 decembrie 2020

Prin petiția nr. 21666 din 2 decembrie 2020, domnul Octav Bjoza, Președinte al Asociației Foștilor Deținuți și Victime ale Dictaturii din România, solicită sesizarea Curții Constituționale în ceea ce privește neconstituționalitatea art. 13 și art. 14 din Decretul-Lege nr. 118/1990 privind dreptul unor persoane persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și a celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicată.

Dispozițiile legale criticate reglementează retragerea calității de beneficiar al Decretului-Lege nr. 118/1990, republicată, dacă se demonstrează că persoanele au fost condamnate pentru infracțiuni contra umanității sau dacă s-a dovedit că au desfășurat o activitate fascistă și/sau legionară în cadrul unei organizații sau mișcări de acest fel, precum și copiii acestora.

Față de conținutul normativ al textului criticat, argumentul discriminării invocat de către petent nu se poate reține întrucât, pe de o parte legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a unor măsuri reparatorii, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, acesta având libertatea de a stabili condițiile de acordare a unor drepturi beneficiarilor Decretului-Lege nr. 118/1990, iar pe de altă parte, reglementarea se aplică tuturor celor aflați în aceeași situație juridică.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că Legea fundamentală nu consacră drepturi din care rezultă măsuri reparatorii pentru persoanele persecutate din motive politice. Asemenea măsuri reparatorii izvorăsc din voința legiuitorului și au întinderea pe care acesta o stabilește prin lege, fără ca astfel să se încalce vreo prevedere constituțională (a se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 134 din 3 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 7 mai 2003).

Motivat de cele expuse, apreciem că, în prezenta speță, nu există temeiuri care să justifice sesizarea Curții Constituționale de către instituția Avocatul Poporului.

Avizat: s

Întocm
București, 1